

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 23Co/93/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6117250091
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 04. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľubica Bundzelová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2020:6117250091.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu: JUDr. Ľubica Bundzelová a sudkýň: JUDr. Iveta Jankovičová a JUDr. Daša Kontríková, v právnej veci žalobcu: Wüstenrot stavebná sporiteľňa, a. s., so sídlom Grösslingova 77, 824 68 Bratislava, IČO: 31 351 026, zastúpený: SEDLAČKO & PARTNERS, s.r.o., so sídlom Štefánikova 8, Bratislava, IČO: 36 853 186, proti žalovaným: 1/ Z. M., nar. XX.XX.XXXX, bytom K. XXX/X, M., 2/ C. M., nar. XX.XX.XXXX, bytom K. XXX/X, M., zastúpený: Mgr. Peter Rybánsky, advokát so sídlom Farská 46, 949 01 Nitra, o zaplatenie 35.899,79 eura s príslušenstvom, o odvolaní žalovaných 1/ a 2/ proti rozsudku Okresného súdu Galanta č. k. 18Csp/23/2018-221 zo dňa 5. novembra 2018 vo vyhovujúcej časti (výrok I.) a v časti náhrady trov konania (výrok III.), takto

rozhodol:

Rozsudok súdu I. inštancie sa v napadnutej časti r u š í a vec sa v r a c i a súdu I. inštancie na nové konanie a rozhodnutie.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd I. inštancie výrokom I. zaviazal žalovaných 1/ a 2/ k zaplateniu spoločne a nerozdielne žalobcovi sumu 34.925,20 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 34.925,20 eura od 29.04.2017 do zaplatenia, a to v lehote do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku. Výrokom II. vo zvyšku žalobu zamietol a výrokom III. o náhrade trov konania rozhodol tak, že žalobcovi priznal plnú náhradu trov konania voči žalovaným.

2. Po právnej stránke súd rozsudok odôvodnil § 497, § 502 ods. 1, § 369 ods. 1 Obchodného zákonníka, § 52 ods. 1 až 4, § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka (ďalej len OZ), § 1 ods. 2, § 9 ods. 1, 2, § 11 ods. 1 Zák. č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch. Vecne rozsudok odôvodnil tým, že vykonaným dokazovaním bolo preukázané, že medzi žalobcom a žalovanými bola dňa 23.09.2015 uzavretá Zmluva o spotrebiteľskom úvere č. 31891061/7930 (ďalej zmluva), na základe ktorej poskytol žalobca ku zmluve o stavebnom sporení č. 31891061 žalovaným na základe ich žiadosti medziúver vo výške 35.000 eur, ktorý žalovaní čerpali vo výške 33.809,15 eur. Je nepochybné, že táto zmluva je zároveň zmluvou spotrebiteľskou s poukazom na § 52 Občianskeho zákonníka, keďže žalobca pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy konal a žalovaní nekonali v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti, ako aj skutočnosť, že ide o predtlačенú formulárovú (typovú) zmluvu, pri ktorej spotrebiteľ nemá možnosť ovplyvniť jej obsah, teda žalovaní majú v tomto zmluvnom vzťahu postavenie spotrebiteľa. Právny vzťah, založený predmetnou zmluvou je teda potrebné posudzovať nielen podľa príslušných ustanovení Obchodného zákonníka o zmluve o úvere, ale aj príslušných ustanovení Občianskeho zákonníka, ktoré upravujú spotrebiteľské zmluvy. Zmluva o úvere uzavretá medzi žalobcom a žalovanými je ako zmluvný typ upravená v Obchodnom zákonníku a predstavuje tzv. absolútny obchod, avšak ako spotrebiteľská zmluva sa spravuje aj ustanoveniami § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka. V prejednávanej veci sa zároveň jedná o spotrebiteľský úver upravený zákonom o spotrebiteľských úveroch č. 129/2010 Z. z. Preskúmaním obsahu Zmluvy súd zistil, že táto obsahuje všetky podstatné náležitosti, ktoré sú vyžadované na jej platnosť (§ 9) ako aj tie, ktorých

absenciu zákon o spotrebiteľských úveroch sankcionuje tým, že sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov (§ 11 ods. 1). Žalobca teda má nárok na úroky ako aj poplatky vyplývajúce zo zmluvy. Súdnym prieskumom zároveň nebola zistená prítomnosť neprijateľných zmluvných podmienok v predmetnej zmluve a ani ustanovení, ktoré by spôsobovali neplatnosť niektorého z nich pre jeho rozpor s dobrými mravmi, resp. so zákonom. Na základe predmetnej Zmluvy sa žalovaní zaviazali do pridelenia cieľovej sumy poukazovať na medziúverový účet pravidelné mesačné vklady vo výške 301 eur, ktoré následne žalobca rozúčtoval na sporiteľský (98 eur) a medziúverový účet (203 eur). Z výpisov z medziúverového účtu bolo preukázané, že žalovaní tieto svoje zmluvné povinnosti porušili a medziúver v dohodnutých splátkach nesplácali, do omeškania sa dostali pri splátkach splatných v októbri a novembri 2016, potom už vložili len sumu 429,65 eur v decembri 2016 a od roku 2017 neuhradili nič. Z uvedeného dôvodu žalobca ku dňu 28.04.2017 vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru, v dôsledku čoho žalovaným vznikla povinnosť vrátiť žalobcovi celú dlžnú sumu aj s úrokmi. Ku dňu vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru, žalobca zúčtoval sumu nasporenú na vkladovom (sporiteľskom) účte stavebného sporenia vo výške 824,03 eur so sumou dlhu žalovaných na účte medziúveru a ku dňu zosplatnenia výška dlhu predstavovala 34.925,20 eur. Vo vzťahu k námietkam žalovaných, ktoré sa týkali započítavania ich platieb na poskytnutý medziúver, súd zdôrazňuje skutočnosť jasne a zrozumiteľne uvedenú v zmluve, a to, že splátkou medziúveru (203 eur) sa uhrádzajú úroky z poskytnutého medziúveru a poplatky súvisiace s medziúverom, tzn. nie je vytváraný kapitál na čiastočné splatenie medziúveru; za účelom vytvorenia kapitálu - nasporenej sumy bola preúčtovaná suma vo výške 98 eur na sporiteľský účet, pričom táto nasporená suma slúži pri pridelení stavebného úveru na čiastočné splatenie poskytnutého medziúveru.

3. Uviedol, že ochrana spotrebiteľa nemôže byť absolútna, zbavujúca ho akýchkoľvek povinností plniť si svoje záväzky, a to len z titulu, že ide o spotrebiteľa, navyše za situácie, keď z úverovej zmluvy vyplýva, že táto spĺňa všetky požiadavky kladené na ňu zákonom, je celkom jasná a zrozumiteľná, spotrebiteľovi boli poskytnuté finančné prostriedky, o ktoré žiadal, bola mu známa celková suma k zaplateniu, výška úrokov a splátok. Námietky žalovaných súd vyhodnotil ako účelové a smerujúce k tomu, aby sa zbavili svojej povinnosti splniť dlh. Žalobca predloženými výpismi z medziúverového ako aj sporiteľského účtu preukázal ako a kedy žalovaní splácali žalovanú pohľadávku a ako tieto splátky započítaval. Všetky poplatky a spôsob započítavania vkladov/splátok bol prehľadne uvedený aj v samotnej zmluve. Vo vzťahu k listu zo dňa 28.04.2017, ktorým žalobca zosplatnil predmetný úver, kde žalovaní namietali, že žalobca nešpecifikoval o porušenie akej zmluvnej podmienky sa jedná, súd uvádza, že táto námietka je úplne nedôvodná, keďže žalobca v zosplatnení jasne uviedol, že úver zosplatnil pre porušenie záväzkov vyplývajúcich z úverovej zmluvy - nesplácanie úveru. Uvedená skutočnosť nesporne vyplýva aj z predložených výpisov z medziúverového a sporiteľského účtu za rok 2017, podľa ktorého žalovaní neuhradili žiadnu splátku/vklad, pričom opak žalovaní ani netvrdili a ani nepreukázali.

4. Keďže žalobca sa podanou žalobou (v spojení s čiastočným späťvzatím v upomínacom konaní) domáhal zaplatenia istiny 34.943,69 eur, vyčísleného úroku z omeškania (od 28.04.2017 do 10.11.2017) 956,10 eur a úroku z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 34.943,69 eur od 11.11.2017 do zaplatenia, súd na základe vykonaného dokazovania podanej žalobe vyhovel v časti o zaplatenie sumy istiny 34.925,20 eur a vo zvyšku istiny 18,49 eur a príslušného úroku z omeškania žalobu zamietol. Z vykonaného dokazovania totiž vyplynulo, že zostatok úveru ku dňu zosplatnenia predstavoval 34.925,20 eur a nie 34.943,69 eur ako tvrdil žalobca (žalobca k tejto sume ešte pripočítal úroky za oneskorenie splátky 18,49 eura splatné dňa 01.05.2017). Od zosplatnenia pohľadávky však patrí žalobcovi len úrok z omeškania. Ak nastane splatnosť celej pohľadávky, a to jednostranným úkonom veriteľa, dlžník prichádza o výhodu splátok, prestáva byť oprávneným držiteľom a vzniká mu povinnosť celú dlžnú istinu veriteľovi vrátiť. Za čas po splatnosti úveru má veriteľ nárok iba na plnenia, ktoré mu § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka priznáva. Má teda nárok požadovať vrátenie úveru alebo jeho časti, ktorú ešte dlžník nesplatil a zároveň môže požadovať od dlžníka úroky z omeškania. S poukazom na uvedené je súd toho názoru, že v danom prípade by bolo uplatnenie úrokov z omeškania z oneskorených splátok duplicitné vzhľadom na priznanie zákonného úroku z omeškania po zosplatnení úveru.

5. V prejednávanej veci je nepochybné, že žalovaní sa s plnením žalovanej pohľadávky dostali do omeškania, preto ich súd zaviazal v zmysle § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka v spojení s § 3 Nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z. v znení účinnom od 01.02.2013 k úroku z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 34.925,20 eura od 29.04.2017, t. j. odo dňa nasledujúceho po zosplatnení úveru do zaplatenia. Žalobca požadoval úrok z omeškania od 28.04.2017, avšak žalovaní sa do omeškania

dostali až dňom nasledujúcim po vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru, preto súd žalobu v časti požadovaného úroku z omeškania od 28.04.2017 do 29.04.2017 zamietol.

6. Žalovaní žiadali o splatenie dlžnej sumy v splátkach po max. 50 eur mesačne. Svoje tvrdenie o nepriaznivej finančnej či sociálnej situácii ničím nepreukázali, teda súd ani nemal možnosť ich žiadosť o povolenie splatenia dlžnej sumy v splátkach objektívne posúdiť, navyše navrhovaná výška splátok by bola s ohľadom na ustálenú súdnu prax neakceptovateľná. Z uvedených dôvodov súd uložil žalovaným zaplatiť dlžnú sumu v štandardnej lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

7. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP tak, že žalobcovi priznal plnú náhradu trov konania voči žalovaným, nakoľko mal neúspech len v nepatrnnej časti istiny (18,49 eura). O výške náhrady trov rozhodne súd po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením, ktoré vydá vyšší súdny úradník.

8. Záverom súd uviedol, že pokiaľ sa v rozsudku nezaoberal všetkými argumentmi strán sporu, urobil tak z dôvodu, že ich nepovažoval pre rozhodnutie vo veci samej za rozhodné. I podľa už konštantnej judikatúry tak národných, ako aj nadnárodných súdov, súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené stranami sporu, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných stranami konania (napr. rozhodnutia ÚS SR II. ÚS 251/04, III. ÚS 209/04, II. ÚS 200/09 a podobne).

9. Proti rozsudku súdu I. inštancie podali odvolanie žalovaní 1/ a 2/proti výroku I. a III. rozsudku z dôvodu podľa ust. § 365 ods. 1 písm. e), g) a h) Civilného sporového poriadku. Namietajú svoju pasívnu legitimitáciu, ktorá podľa ich názoru nebola do dnešného dňa spoľahlivo preukázaná. Žalobca odvodzuje procesnú legitimitáciu účastníkov od Zmluvy o spotrebiteľskom úvere zo dňa 23.9.2015 (ďalej iba ako „zmluva“) na základe ktorej žalobca poskytol žalovaným peňažné prostriedky. Žalobný návrh a teda nárok na zaplatenie žalovanej sumy, resp. jeho splatnosť opiera žalobca o právnu skutočnosť na základe listu žalobcu zo dňa 28.4.2017, ktorým vyhlásil okamžitú splatnosť úveru.

10. Pokiaľ ide o právne posúdenie platnosti zmluvného vzťahu súdom I. inštancie (bod 39. odôvodnenia napádaného rozhodnutia), nemožno v danom prípade bez námietok prisvedčiť záverom súdu I. inštancie. Zmluva odkazuje na všeobecné zmluvné podmienky (ďalej iba ako „VOP“). Žalobca k žalobnému návrhu doložil VOP, na ktorých však absentoval podpis čo i len jedného zo žalovaných. Napriek námietkam právneho zástupcu (PZ) žalovaných žalobca do dnešného dňa nepreukázal, že žalovaní boli oboznámení s VOP, na ktoré odkazuje zmluva. Argumenty žalobcu s odkazom na Čl. IX ods. 1. písm. a) zmluvy s poukazom na už prednesenú námietku s odkazom na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR (NS SR), sp. zn. 2Cdo/245/2010 nemôže za žiadnych okolností obstáť. Súd I. inštancie napriek námietkam PZ žalovaných od žalobcu nežiadal preukázanie oboznámenia žalovaných s VOP predložením originálu, aby bolo možné s určitosťou potvrdiť, či boli žalovaní preukázateľne žalobcom oboznámení VOP v zmysle uvedeného rozhodnutia NS SR. Z hľadiska doteraz zisteného skutkového stavu tak nie je možné ustáliť, či bola zmluva uzatvorená riadne, pretože žalobca nepreukázal oboznámenie žalovaných s VOP.

11. Vzhľadom na to, že zmluva vo svojich ustanoveniach opakovane odkazuje na VOP, je podľa ich názoru založená závažná pochybnosť o platnosti zmluvy. Posúdenie uvedených skutočností však nemožno v odôvodnení napádaného rozhodnutia nájsť, pričom z hľadiska posúdenia právneho nároku žalobcu ide o zásadnú skutočnosť, ktorú nemožno v odôvodnení napádaného rozhodnutia opomenúť, pretože v prípade, ak by bola zistená neplatnosť právneho úkonu uzatvorenia zmluvy, bolo by nutné právny titul žalobcu prekvalifikovať. V takomto prípade by bolo zároveň potrebné v súdnom konaní nanovo posúdiť otázku premlčania nároku žalobcu (§ 107 Občianskeho zákonníka). V tejto súvislosti z opatrnosti v mene žalovaných opätovne vznášam námietku premlčania nároku žalobcu.

12. Opätovne poukazujú na námietku týkajúcu sa listu žalobcu zo dňa 28.4.2017, v ktorom žalobca v súlade s úverovou zmluvou a Čl. 18 ods. 1 písm. a) VOP požaduje okamžité splatenie zostatku úveru (zosplatenie úveru). Poukazujúc na vyššie uvedenú skutočnosť, že žalobca do dnešného dňa nepreukázal, že by žalovaní oboznámili s VOP, je založená dôvodná pochybnosť o dostatočnej určitosti právneho úkonu, ktorým žalobca vyhlásil predčasnú splatnosť úveru. Žalobca totiž v zosplatení

úveru dostatočne nešpecifikoval/neurčil, ktorú zmluvnú podmienku mali žalovaní porušiť. V liste žalobcu totiž nemožno nájsť odkaz na žiadne ustanovenie zmluvy, ako jediného dokumentu, na ktorom je možné nájsť podpisy žalovaných.

13. Dôležitým je pritom aj ten fakt, že ustanovenia zmluvy pojednávajúce o oprávnení žalobcu požadovať okamžité splatenie úveru opätovne odkazujú na VOP (napr. Čl. VII ods. 4. písm. a) zmluvy). Zosplatenie úveru zo dňa 28.4.2017 je vzhľadom na uvedené nutné označiť za neurčité, nedostatočne špecifikované a navyše odkazujúce na dokument, s ktorým žalovaní neboli preukázateľne oboznámení (VOP). Poukazujúc na ustanovenia § 54 ods. 3 Občianskeho zákonníka je nutné zosplatenie úveru zo dňa 28.4.2017 vyhodnotiť v prospech žalovaných ako neplatný právny úkon, čo neguje právny titul, na základe ktorého žalobca žiadať uhradiť žalovanú sumu.

14. Ak by však aj v teoretickej rovine pripustili platné uzatvorenie zmluvy, zjavne neplatné zosplatenie úveru má zásadný vplyv na právny titul žalobného návrhu, ako aj na výšku oprávneného nároku žalobcu. V súvislosti s vyššie uvedeným musia namietat' nedostatok rozhodnutia súdu I. inštancie spočívajúci v absencii náležitého odôvodnenia napádaného rozhodnutia, čo zakladá vadu jeho nepreskúmateľnosti.

15. Súd sa musí v odôvodnení vyporiadať so všetkými rozhodujúcimi skutočnosťami a jeho myšlienkový postup musí byť dostatočne vysvetlený s poukazom na všetky rozhodujúce skutkové okolnosti a tiež ich právne posúdenie. Právne závery rozhodujúceho orgánu (súdu) môžu byť dostatočne preskúmateľné len vtedy, ak súd v odôvodnení rozhodnutia vymedzí po skutkovej stránke predmet konania a následne podá zrozumiteľný a jasný výklad, z ktorých ustanovení zákona alebo iného právneho predpisu vychádzal, ako interpretoval aplikované ustanovenia a prečo pod ne podriadil zistený skutkový stav. V rozhodnutí súdu musí byť jasne a zrozumiteľne vysvetlený myšlienkový postup súdu vo všetkých, pre posúdenie veci významných, otázkach. Ak rozhodnutie súdu nemá uvedené náležitosti, je nepreskúmateľné (viď rozsudok Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 2 Cdo 5/1997)!

16. Poukazujúc na bod 20. odôvodnenia napádaného rozhodnutia súdu I. inštancie, je nutné objektivizovať poskytnutie finančných prostriedkov v sume 33.809,15 eur a s poukazom na bod 25. a bod 26. odôvodnenia napádaného rozhodnutia, že žalovaní zaplatili k rukám žalobcu 10 splátok po 301 eur a dňa 15.12.2016 žalovaní vložili na účet žalobcu sumu 429,65 eur, v celkovej sume 3.439,65 eur. Žalovaní opakovane namietali rozpočítanie splátok na ich dlh. Z doteraz vykonaného dokazovania vyplynulo, že žalobca zo splátok vo výške 301,- eur pripočítal sumu 98,- eur na sporiteľský účet žalovaných a sumu 203,- eur na ich medziúverový účet. Vychádzajúc z prepočtov nároku žalobcu uplatneného v tomto konaní žalobca započítal voči istine dlhu sumu 824,03 eur, ktorá má spočívať z nasporenej sumy na sporiteľskom účte (suma 98,- eur z každej splátky vo výške 301,- eur).

17. Žalovaní sa domáhali súdneho prieskumu započítania splátok žalovaných, ktoré uhradili k rukám žalobcu. Z odôvodnenia napádaného rozhodnutia však nemožno ani pri najväčšej snahe dovodiť čo i len náznak rozboru, príp. prieskumu toho, či žalobca riadne započítal žalovanými uhradené sumy v zmysle platnej legislatívy. Z napádaného rozhodnutia nemožno dovodiť, ako žalobca dospel k sume na sporiacom účte žalovaných vo výške 824,03 eur, keď žalovaní preukázateľne zaplatili minimálne 10 splátok po 301,- eur (okrem už spomínanej splátky dňa 15.12.2016 v sume 429,65 eur). Žalovaní by teda podľa matematických výpočtov mali mať na sporiteľskom účte nasporenú sumu minimálne vo výške 980,- eur.

18. Žalobca okrem toho do dnešného dňa nevysvetlil na čo konkrétne a v akej výške započítal sumu 203,- eur z každej splátky žalovaných. Súd I. inštancie sa však s danou otázkou náležite nevysporiadal a iba prevzal tvrdenia žalobcu o tom, že žalobca zaúčtoval uvedenú sumu z každej splátky na medziúverový účet žalobcov. Pre náležité posúdenie oprávnenosti (ku dnešnému dňu teoretického) nároku žalobcu je však nutné poznať cieľové umiestnenie všetkých prijatých finančných prostriedkov od žalovaných, ako spotrebiteľov.

19. V tejto súvislosti je nutné namietat' aj splnenie podmienok žalobcu podľa § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch. Opätovne poukazujúc na hore uvedené závažné pochybnosti ohľadom platnosti zmluvného vzťahu, ako aj na to, že žalobca do dnešného dňa nepreukázal, že žalovaní oboznámili s VOP, je nutné prehodnotiť záver súdu I. inštancie o sankcii uvedeného úveru jeho značením za bezúročný a bez poplatkov.

20. V neposlednom rade je potrebné poukázať aj na otázku úspechu v konaní, s ktorým súvisí aj výška priznanej náhrady trov konania súdom I. inštancie. S poukazom na vyššie uvedené je nutné ustáliť, že po podrobnej analýze doteraz zisteného skutkového stavu je nutné dospieť k výsledku sporu, ktorý pri aplikácii ustanovenia § 255 ods. 1 CSP musí vyústiť do priznania trov žalovaných v plnej výške.

21. Navrhujú, aby odvolací súd napadnutý Rozsudok Okresného súdu Galanta zo dňa 5.11.2018, sp. zn. 18Csp/23/2018-221 v celom rozsahu zrušil a vrátil súdu I. inštancie s pokynmi na ďalšie konanie a opätovné rozhodnutie, prípadne zmenil tak, že žalobný návrh v celom rozsahu zamietne, a zároveň aby zmenil rozhodnutie súdu I. inštancie o trovách konania tak, že im prizná nárok na náhradu trov konania v plnej výške (100 %).

22. K odvolaniu žalovaných sa vyjadril žalobca. Uvedol, že sa stotožňuje s vyššie identifikovaným rozsudkom a má za to, že dostatočne preukázal opodstatnenosť uplatnenej pohľadávky ako aj jej výšku a skutočnosť, že medzi žalobcom a žalovanými došlo k uzatvoreniu úverovej zmluvy a k poskytnutiu finančných prostriedkov. Zároveň žalobca preukázal porušenie zmluvných povinností žalovanými a svoje tvrdenia podložil relevantnými dôkazmi.

23. Žalovaní namietajú platnosť zmluvného vzťahu z dôvodu, že na VOP absentuje podpis žalovaných. V dôsledku tohto tvrdenia namietajú aj vyhlásenie predčasnej splatnosti úveru.

24. Podľa čl. IX ods. 1 písm. a) úverovej zmluvy: „Klient prehlasuje, že osobne prevzal VOPF, oboznámil sa a súhlasí so znením VOPF. Klient zároveň berie na vedomie, že stavebná sporiteľňa je oprávnená vykonávať jednostranné zmeny VOPF v dôsledku zmien legislatívneho, ekonomického, podnikateľského alebo technického prostredia alebo zmien parametrov bankového obchodu. Oznámenie o zmenách VOPF je klientovi k dispozícii na obchodných miestach stavebnej sporiteľne a na jej internetovej stránke.“

25. Podľa čl. VII ods. 3 úverovej zmluvy: „Ak klient nezaplatí niektorú zo splátok úveru podľa čl. III. alebo V. tejto zmluvy na základe upomienky po dobu dlhšiu ako 3 mesiace, je stavebná sporiteľňa oprávnená požadovať okamžité splatenie úveru.“

26. Žalovaní v zmysle čl. IX ods. 1 písm. a) prevzali, oboznámili sa a súhlasili s VOPF, čo potvrdili podpísaním úverovej zmluvy. Podotýka, že VOPF sú verejne dostupné na internetovej stránke žalobcu ako aj na obchodných miestach. V nadväznosti na uvedené je námietka žalovaných ohľadom nedostatočnej špecifikácie porušenia zmluvnej podmienky v žiadosti o okamžité splatenie úveru bezpredmetná. V liste zo dňa 28.4.2017 žalobca jednoznačne vymedzil príslušný článok VOP, ale predovšetkým poukázal na úverovú zmluvu, v ktorej to upravuje čl. VII ods. 3.

27. Žalovaní namietajú aj údajné premlčanie žalobcom uplatnenej pohľadávky.

28. V tejto súvislosti si dovoľí uviesť, že žalobca listom zo dňa 28.4.2017 označeným ako „Žiadosť o okamžité splatenie úveru“ požiadal žalovaných o splatenie úveru č. 31891061/7930 v celkovej výške 34.943,69 eur. Návrh na vydanie platobného rozkazu bol súdu I. inštancie doručený dňa 16.11.2017. Z uvedeného je zrejmé, že pohľadávka žalobcu bola v konaní vedenom na prvoinštančom súde uplatnená v rámci všeobecnej trojročnej premlčacej doby.

29. Žalovaní namietajú aj údajne nesprávne rozpočítanie splátok medziúveru medzi sporiteľský a medziúverový účet. Splátka medziúveru žalovaných vo výške 301,- eur bola v zmysle ustanovení úverovej zmluvy prerozdelená nasledovným spôsobom:

- v súlade s ustanovením čl. III ods. 3 úverovej zmluvy 0,28 % z cieľovej sumy (98,- eur) bude použitých na sporenie, pričom prostriedky sú preúčtované na sporiaci účet (pre účely vytvorenia kapitálu na dosporenia a pridelenie cieľovej sumy, t.j. vzniku nároku na riadny stavebný úver),

- v súlade s ustanovením čl. IV ods. 2 úverovej zmluvy 0,58 % z cieľovej sumy (203,- eur) bude použitých na úhradu úrokov z poskytnutého medziúveru a poplatkov súvisiacich s medziúverom. Z vyššie uvedeného vyplýva, že časť splátky žalovaných bola použitá na úhradu úrokov a poplatkov medziúveru (mediúverový účet) a časť na sporenie za účelom dosporenia a pridelenia cieľovej sumy (sporiteľský účet). V prípade, ak poberateľ úveru splní všetky podmienky pre pridelenie cieľovej sumy a vzniku nároku

na stavebný úver v zmysle zákona o stavebnom sporení, tak medziúver sa transformuje na stavebný úver vo výške rozdielu medzi zostatkom dlžnej sumy medziúveru a nasporenou sumou, pričom získaný stavebný úver sa úročí nižšou úrokovou sadzbou.

30. Splátky medziúveru boli prerozdelené v súlade s ustanoveniami úverovej zmluvy, čo preukazujú aj samotné výpisy z účtu. Má za to, že tvrdenie žalovaných je iba špekulatívne a účelové. Vzhľadom na uvedené skutočnosti sa preto žalobca domáha, aby Krajský súd v Trnave napadnutý rozsudok Okresného súdu Galanta zo dňa 5.11.2018, č. k. 18Csp/23/2018-221 v súlade s § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdil.

31. K vyjadreniu žalobcu sa vyjadrili žalovaní. Uviedli, že čo sa týka opakovanej argumentácie žalobcu k námietke žalovaných týkajúcej sa absencie podpisu VOP, už na prvom pojednávaní v tejto veci dňa 19.9.2018 bola táto námietka vznesená s odkazom na rozhodnutie NS SR, sp. zn. 2Cdo/245/2010, z ktorého vyplýva, že VOP, pokiaľ majú byť platné pre daný zmluvný vzťah, musia byť podpísané spotrebiteľmi. S odkazom na uvedené sa opakovaná argumentácia žalobcu javí ako nezmyselná a účelová.

32. Žalovaní prostredníctvom svojho právneho zástupcu opakovane žiadali predložiť originál VOP, na ktorých by sa nachádzali podpisy žalovaných, avšak žalobca tak ani po opakovaných výzvach neučinil. Na základe uvedeného je nutné bez akejkoľvek ďalšej polemiky ustáliť záver, že žalobca neunesol dôkazné bremeno spočívajúce v preukázaní platne prijatých VOP zo strany žalovaných. V nadväznosti na uvedenú skutočnosť, je nutné prijať záver, že na daný zmluvný vzťah nemožno uplatniť ustanovenia žiadnych VOP.

33. Vychádzajúc z uvedeného je nutné podrobiť hĺbkovej kontrole list žalobcu zo dňa 28.4.2017 označený ako "Žiadosť o okamžité splatenie úveru", od ktorého žalobca odvodzuje svoju aktívnu legitimáciu v tomto spore.

34. V liste zo dňa 28.4.2017 sa totiž žalobca pri žiadosti o okamžité splatenie úveru odvoláva práve na VOP, ktorých porušenia sa mali žalovaní dopustiť. Vzhľadom na vyššie ustálenú skutočnosť, že žiadne VOP nemožno uplatniť na tento zmluvný vzťah, je založená dôvodná pochybnosť o správnosti, úplnosti, určitosti a teda platnosti daného úkonu voči žalovaným ako spotrebiteľom. Z daného listu totiž nemožno dovodiť platné ustanovenie, o ktoré by bolo možné oprieť nárok/ žiadosť žalovaného o okamžité splatenie úveru. Pri absencii, resp. neplatnosti daného právneho úkonu je nutné vyvodiť neexistenciu aktívnej legitimácie žalobcu, ktorý sa na základe zákona nekonformného úkonu domáha zaplatenia sumy, ktorej splatnosť ku dňu podania žalobného návrhu s poukazom na vyššie uvedené nemohla nastať.

35. Za daných okolností je namieste taktiež námietka premlčania vznesená žalovanými z opatrnosti, pretože ku dnešnému dňu nie je ustálené, akého nároku sa žalovaný domáha, a či ním uplatnený nárok je riadne uplatnený.

36. V prípade ďalšieho obsahu Vyjadrenia žalobcu (Čl. II. Vyjadrenia), odkazuje na obsah podaného odvolania žalovanými. Pokiaľ žalobca uvádza, že splátky žalovaných použil na sporenie, úhradu úrokov a poplatkov súvisiacich s medziúverom, je potrebné tieto sumy pri každej splátke špecifikovať čo do ich výšky, ako i dôvodu, a tieto v zmysle uvedeného priradiť k zmluvným, alebo iným ujednaniam, ktoré ho k danému použitiu časti tej-ktorej splátky, uhradenej žalovanými, oprávňujú. V neposlednom rade je nutné podrobiť toto započítanie jednotlivých súm zo splátok uhradených žalovanými, či má oporu v právnych predpisoch, najmä v predpisoch na ochranu spotrebiteľa. Uvedené však vzhľadom na to, že žalobca takúto špecifikáciu nedoložil, nebolo možné vykonať. Na základe uvedeného je preto nutné uzavrieť, že žalobca nepreukázal riadne zaúčtovanie splátok v Súlade s právnymi predpismi a zmluvnými ujednaniami, čo zakladá vadu napádaného rozhodnutia v podobe priznania nároku žalobcovi, ktorý nemá oporu v hmotnom práve.

37. Na základe uvedeného v zmysle petitu odvolania žalovaných opätovne poukazuje na nedostatočne zistený skutkový stav, ktorý by čo i len náznakom oprávňoval súd na vydanie meritórneho rozhodnutia, a z toho prameniace nedostatočné odôvodnenie napádaného rozhodnutia, čo ho činí nepreskúmateľným a napíňajúcim znaky arbitrárnosti.

38. K vyjadreniu žalovaných sa opätovne vyjadril žalobca. Uviedol, že žalovaní namietajú platnosť zmluvného vzťahu z dôvodu, že na VOP absentuje podpis žalovaných. V dôsledku tohto tvrdenia namietajú aj vyhlásenie predčasnej splatnosti úveru.

39. Žalovaní v zmysle čl. IX ods. 1 písm. a) úverovej zmluvy prevzali, oboznámili sa a súhlasili s VOPF, čo potvrdili podpísaním úverovej zmluvy. Podotýka, že aktuálne znenia VOPF sú verejne dostupné tak na internetovej stránke žalobcu, ako aj na obchodných miestach. Navyše uznesenie Najvyššieho súdu zo dňa 30.11.2011, sp. zn. 2 Cdo/245/2010, o ktoré sa žalovaní opierajú vychádza z iného skutkového stavu, a preto ho nemožno ani len subsidiárne aplikovať na dané konanie. Identifikované rozhodnutie Najvyššieho súdu SR posudzovalo platnosť rozhodcovskej doložky obsiahnutej vo VOP. Podľa § 4 ods. 2 zákona Č. 244/2002 Z. z. o rozhodcovskom konaní v znení neskorších predpisov je zřejmé, že na platnú existenciu rozhodcovskej doložky je potrebné splniť okrem iných, podmienku písomnej formy. Písomná forma je zachovaná, ak je obsiahnutá v dokumente podpísanom zmluvnými stranami. Keďže v danom prípade bola rozhodcovská doložka obsiahnutá len vo VOP, bez akejkoľvek zmienky v hlavnej zmluve, nedošlo k platnému založeniu rozhodcovskej doložky, z dôvodu nepodpísania VOP obidvoma sporovými stranami. Najvyšší súd konštatoval, že zmluvné strany musia s týmito obchodnými podmienkami vyjadriť súhlas, a na to, aby boli pre zmluvné strany záväzné, zákon vyžaduje, aby boli stranám uzatvárajúcim zmluvu známe, alebo aby boli priložené k návrhu zmluvy. Nepodpísaním VOP, v ktorých sú obsiahnuté dojednania, pre ktoré zákon ukladá povinnú písomnú formu, nastáva neplatnosť týchto dojednaní.

40. Extenzívny výkladom dospejeme k tomu, že podpísanie VOP zmluvnými stranami je nevyhnuté iba v prípadoch, keď obsahujú také dojednania, pre ktorých platnosť zákon stanovuje písomnú formu a tieto dojednania nie sú obsahom aj hlavnej úverovej zmluvy. V tomto konaní žalovaní namietajú, že nemohlo dôjsť k riadnemu zosplatneniu úveru, keďže VOP neboli podpísané zmluvnými stranami, a preto sú neplatné. Zákon však pri dojednaní predčasnej splatnosti úveru v dôsledku porušenia určitých zmluvných povinností nevyžaduje písomnú formu, a preto prípadné nepodpísanie VOP zmluvnými stranami nemá za následok absenciu platného dojednania. Navyše predčasná splatnosť úveru bola jednoznačne a zrozumiteľne dojednaná už v úverovej zmluve, s ktorou žalovaní vyjadrili svoj súhlas jej podpísaním.

41. V nadväznosti na uvedené je námietka žalovaných ohľadom nedostatočnej špecifikácie porušenia zmluvnej podmienky v žiadosti o okamžité splatenie úveru bezpredmetná. V liste zo dňa 28.4.2017 žalobca jednoznačne vymedzil príslušný článok VOP, ale predovšetkým poukázal na úverovú zmluvu, v ktorej to upravuje čl. VII ods. 3.

42. Žalovaní namietajú aj nedostatočné preukázanie zaúčtovania splátok v súlade s právnymi predpismi a zmluvnými dojednaniaми. Žalobca opätovne zdôrazňuje, že splátka medziúveru žalovaných vo výške 301,- eur bola v zmysle ustanovení úverovej zmluvy t.j. čl. III ods. 3 a čl. IV ods. 2 prerozdelená tak, že časť splátky žalovaných bola použitá na úhradu úrokov a poplatkov medziúveru a časť na sporenie za účelom dosporenia a pridelenia cieľovej sumy. Uvedenú skutočnosť jednoznačne preukazujú aj samotné výpisy z účtu, v ktorých je pri každej splátke uvedená aj časť, ktorá bola preúčtovaná na sporiteľský účet. Má za to, že tvrdenie žalovaných je iba špekulatívne a účelové.

43. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 CSP), po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 CSP), oprávneným subjektom, stranou, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP), proti rozhodnutiu súdu I. inštancie, proti ktorému zákon odvolanie pripúšťa (§ 355 ods. 1 CSP), po skonštatovaní, že podané odvolanie má zákonné náležitosti (§ 127 a § 363 CSP) a že odvolateľ použil zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 365 ods. 1 CSP), preskúmal napadnuté rozhodnutie v medziach daných rozsahom (§ 379 CSP) a dôvodmi odvolania (§ 380 ods. 1 CSP), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) a dospel k záveru, že odvolanie žalovaných je dôvodné.

44. Žalobca sa žalobou (po čiastočnom späťvzati) domáhal zaplatenia sumy 34.943,69 eur, úrok z omeškania vo výške 956,10 eur a úrok z omeškania 5 % ročne zo sumy 34.943,69 eur od 11.11.2017 do zaplatenia a náhradu trov konania a to titulom úverovej zmluvy. Súd I. inštancie žalobe v časti o zaplatenie sumy 34.925,20 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 34.925,20 eur od 29.04.2017 do zaplatenia vyhovel a vo zvyšku žalobu zamietol.

45. Nakoľko odvolanie podali žalovaní 1/ a 2/ voči vyhovujúcej časti, predmetom prieskumu odvolacieho súdu je rozsudok súdu I. inštancie vo vyhovujúcej časti a vo zvyšnej zamietajúcej časti je rozsudok súdu I. inštancie právoplatný.

46. Žalovaní vo svojom odvolaní namietali platnosť právneho úkonu, ktorým žalobca predčasne zosplatnil úver, namietali jeho aktívnu legitimitáciu, spochybňovali viazanosť žalobcov VOP z dôvodu, že nebolo preukázané zo strany žalobcu, že boli žalovanými podpísané, vzniesli tiež námietku premlčania. V ďalšom poukázali aj na nepreskúmateľnosť rozsudku z dôvodu, že nie je zrejmé akým spôsobom súd dospel k priznanej sume, keďže ani žalobca uvedené riadne nezdôvodnil a nepreukázal.

47. Všetky námietky žalovaných uplatnené v odvolaní boli vznesené žalovanými už pred súdom I. inštancie až na námietku premlčania (tu bol iba odkaz na ust. § 5b zák. č. 250/2007 Z. z.).

48. Z obsahu spisu vyplýva, že medzi stranami bola dňa 23.9.2015 uzatvorená Zmluva o spotrebiteľskom úvere, podľa ktorej žalobca sa zaviazal poskytnúť žalovaným úver vo výške 35.000 eur s fixnou úrokovou sadzbou 6,99 %. Žalovaní poskytnutie úveru žalobcom nespochybňovali.

49. Listom zo dňa 28.4.2017 žalobca zosplatnil úver vzhľadom k tomu, že žalovaní porušili záväzky vyplývajúce z úverovej zmluvy a v dôsledku nesplácania úveru ich v súlade s úverovou zmluvou ako aj v súlade s čl. 18 ods. 1 písm. a) Všeobecných obchodných podmienok pre stavebné sporenie dňom 28.4.2017 vyzvali o okamžité splatenie celého zostatku úveru v celkovej výške 34.943,69 eur.

50. Podľa rozhodnutia NS SR sp. zn. 2 Cdo 245/2010 „Zmluvné strany musia s týmito obchodnými podmienkami vyjadriť súhlas, a na to, aby boli pre zmluvné strany záväzné, zákon vyžaduje, aby boli stranám uzatvárajúcim zmluvu známe, alebo aby boli priložené k návrhu zmluvy. Zo spisu nevyplýva, či práve predložené všeobecné obchodné podmienky boli platné v čase uzavretia zmluvy o úvere nakoľko z nepodpísaného a dátumom neoznačeného dokumentu to nie je možné vyvodiť. V prípade sporu predpokladanú znalosť týchto podmienok treba preukázať. Bude tak povinná strana, ktorá sa znalosti týchto podmienok dovoľáva.

51. Žalobca poukazoval na čl. IX ods. 1 písm. a) úverovej zmluvy, kde klient prehlasuje, že osobne prevzal, oboznámil sa a súhlasil so znením VOPF. Predmetnú úverovú zmluvu žalovaní podpísali, preto treba vychádzať z toho, že žalovaní prevzali, oboznámili sa a súhlasili so znením predložených VOP. K žalobnému návrhu žalobca predložil okrem iným listín aj VOP, ktoré mali byť účinné od 1.6.2010. Nakoľko Zmluva o úvere bola uzatvorená 23.9.2015, je otázne či práve tieto VOP boli žalovaným predložené, preto z tohto pohľadu je odvolacia námietka žalovaných dôvodná.

52. Žalovaní tiež namietali platnosť samotného zosplatnenia úveru. Aj keď žalobca nezvládol dôkazné bremeno pokiaľ ide o preukázanie toho, aké VOP obdržali žalovaní pri uzatváraní zmluvy, a či okamžité zosplatnenie úveru korešponduje s čl. 18 ods. 1 VOP, na ktorý odkazuje, na druhej strane, však treba uviesť, že predčasné ukončenie zmluvy majú strany dohodnuté v samotnej úverovej zmluve v čl. VII. bod 3 a žalobca pri okamžitom zosplatnení odkazoval aj na samotnú úverovú zmluvu. V liste, ktorým žalobca zosplatnil úver uviedol dôvod pre ktorý tak učinil (nesplácanie úveru), keďže v čl. VII. bod 3 Zmluvy o úvere mali dohodnuté, ak klient nezaplatí niektorú zo splátok podľa článku III. alebo V. tejto zmluvy na základe upomienky podobu dlhšiu ako 3 mesiace, je stavebná sporiteľňa oprávnená požadovať okamžité splatenie úveru. Žalovaní sami nespochybnili tvrdenie žalobcu v tom, že prestali úver splácať, preto žalobca mal možnosť využiť právo okamžitého zosplatnenia, čo i učinil. Žalovaní ani nepopreli, že by predmetné okamžité zosplatnenie neobdržali, preto námietka žalovaných na neplatnosť okamžitého odstúpenia od zmluvy a nedostatok aktívnej legitimitácie žalobcu nie je na mieste a nie je dôvodná.

53. Dôvodnou však bola námietka žalovaných v tom, že zo žaloby, vyjadrení žalobcu a ani z listinných príloh nie je zrejmé akým spôsobom sa žalobca dopracoval k žalovanej sume. Žalovaní poukazovali na tú skutočnosť, že žalobcovi uhradili celkom 10 splátok po 301 eur a dňa 15.12.2016 vložili na účet žalobcu sumu 429,65 eur, to je celkom 3.439,65 eur. Žalovaní opakovane namietali rozpočítanie splátok na ich dlh a domáhali sa prieskumu započítania splátok, ktoré uhradili.

54. Podľa § 132 ods. 1 CSP, v žalobe sa okrem všeobecných náležitostí podania uvedie označenie strán, pravdivé a úplné opísanie rozhodujúcich skutočností, označenie dôkazov na ich preukázanie a žalobný návrh.

55. Citované ustanovenie zakotvuje dôkaznú povinnosť strán v sporovom konaní t.j. povinnosť označiť dôkazy na svoje tvrdenia. Iniciatíva pri zhromažďovaní dôkazov leží zásadne na stranách konania. Strana má jednak povinnosť tvrdenia, jednak dôkaznú povinnosť. Následky spojené s ich nesplnením v podobe vecne nepriaznivého rozhodnutia nesie tá strana konania, ktorá tieto povinnosti nesplnila. Medzi povinnosťou tvrdenia a povinnosťou označiť dôkazy na preukázanie tvrdení je vzájomná väzba. Pokiaľ strana konania nesplní povinnosť tvrdenia, nemôže splniť ani povinnosť označiť na svoje tvrdenia dôkazy. Dôkazným bremenom sa rozumie procesná zodpovednosť strana konania za to, že v konaní neboli preukázané jej tvrdenia a že z tohto dôvodu muselo byť rozhodnuté o veci samej v jej neprospech.

56. Okruh rozhodujúcich skutočností, ktorých sa týkajú povinnosti tvrdenia a označenia dôkazov na preukázanie tvrdení, je daný hypotézou hmotnoprávnej normy, ktorá upravuje sporný právny pomer strán konania. Táto norma zásadne určuje tak rozsah dôkazného bremena (okruh skutočností, ktoré musia byť preukázané), ako aj nositeľa dôkazného bremena. Na povinnosť tvrdenia nadväzuje povinnosť označiť dôkazy preukazujúce tvrdené skutočnosti. Žalovaný (dlžník) nie je procesným subjektom, ktorého by sa vyššie spomenuté procesné povinnosti netýkali; pokiaľ sa chce v konaní úspešne brániť. Teória v tejto súvislosti hovorí o tzv. presúvaní dôkazného bremena. Ide tu o rozdelenie bremena tvrdenia a dôkazného bremena medzi účastníkov konania v závislosti na aktuálnom stave (priebehu) konania a na tom, ako právna norma vymedzuje práva a povinnosti účastníkov hmotnoprávneho vzťahu (por. rozsudok Najvyššieho súdu SR z 22.9.2010, sp. zn. 3MCdo 6/2010). Otázku splnenia povinnosti tvrdenia a povinnosti označiť na preukázanie tvrdení dôkazy musí súd vždy riešiť so zreteľom na individuálne okolnosti prejednávanej veci.

57. Hodnotenie dôkazov je činnosť súdu, pri ktorej hodnotí vykonané procesné dôkazy z hľadiska ich pravdivosti a relevantnosti pre rozhodnutie. Pri hodnotení dôkazov súd v zásade nie je právnymi predpismi obmedzovaný v tom, ako má z hľadiska pravdivosti ten-ktorý dôkaz hodnotiť. Uplatňuje sa teda zásada voľného hodnotenia dôkazov. Hodnotiacia úvaha súdu pritom ale nie je svojvoľná, súd musí vychádzať zo všetkého, čo vyšlo v konaní najavo. Tieto skutočnosti musí súd rešpektovať a musí správne určiť ich vzájomný vzťah. Pritom súd nie je viazaný žiadnym poradím významu a dôkaznej sily jednotlivých dôkazov.

58. Z odôvodnenia súdu I. inštancie vyplýva, že vychádza z predložených listinných dôkazov, je však nutné podotknúť, že ani žalobca a ani súd I. inštancie nezdôvodnili akým spôsobom sa k žalovanej sume dopracovali. Žalobca síce vo svojom vyjadrení uviedol, ako dospel k žalovanej istine, avšak bez bližšieho rozpisu, vysvetlenia, z ktorého sa nedá zistiť správnosť započítania uhradených splátok zo strany žalovaných a teda ani dôvodnosť uplatneného nároku. Žalovaní už počas konania pred súdom I. inštancie sa dožadovali vysvetlenia, akým spôsobom žalobca započítal ich uhradené splátky, akým spôsobom dospel k žalovanej sume. Žalobca odkazoval na výpis z účtu, avšak v zmysle ustanovenia § 132 ods. 2 CSP opísanie rozhodujúcich skutočností nemožno nahradiť odkazom na označené dôkazy. Bolo by porušením zásady rovnosti strán sporu (a to najmä v prípade spotrebiteľskej veci), ak by súd tvoril skutkové tvrdenia za žalobcu, t.j. ak by vyhľadával v listinných dôkazoch skutočnosti, ktoré má žalobca tvrdiť. Odkaz žalobcu na listinné dôkazy je nepostačujúci, pretože súd by vyvodzovaním skutkových tvrdení namiesto žalobcu porušil zásadu rovnosti účastníkov konania. Žalobca žiadanú sumu bez bližšej špecifikácie žiada priznať ako istinu, ale bez uvedenia postupov, ako k takejto sume dospel. Súd tak nemôže overiť, či si žalobca uplatňuje rozsah svojho nároku oprávnene, v súlade s právnymi predpismi. porovnaj napr. rozsudok Krajského súdu v Prešove z 30.06.2015 sp. zn. 6Co/190/2014, ale aj uznesenie Ústavného súdu IV. ÚS 476/2012-14 (t.j. súdom nie je preskúmateľný uplatnený nárok čo do dôvodu a výšky).

59. Vzhľadom na uvedené bolo potom nevyhnutným, aby odvolací súd rozsudok súdu I. inštancie v napadnutej vyhovujúcej časti, ako i v závislom výroku o nároku na náhradu trov konania s použitím ust. § 389 ods. 1 písm. c) CSP zrušil, keď súd I. inštancie v dôsledku nesprávneho právneho posúdenia veci nevykonal potrebné dôkazy, pričom vzhľadom na rozsah potrebného dokazovania nie je účelné doplniť dokazovanie pred odvolacím súdom a podľa § 391 ods. 1 CSP v zrušenom rozsahu vec vrátil súdu I. inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

60. Na záver odvolací súd iba dodáva, že hoci odvolatelia v odvolaní uviedli, že sa odvolávajú voči celému rozsudku, z hľadiska obsahu odvolania je zrejmé, že voči zamietajúcej časti rozsudku odvolanie podané nebolo.

61. Povinnosťou súdu I. inštancie v ďalšom konaní bude opätovne vec preskúmať, zaoberať sa vecnou a právnou správnosťou a dôvodnosťou žalobcom uplatnených nárokov, za tým účelom v súlade s ust. § 295 CSP doplniť dokazovanie, jeho výsledky komplexne vyhodnotiť a posúdiť podľa príslušných hmotnoprávných ustanovení, následne vo veci opätovne rozhodnúť a svoje rozhodnutie odôvodniť v súlade s ust. § 220 ods. 2 CSP. V novom rozhodnutí súd I. inštancie rozhodne i o nároku na náhradu trov konania, vrátane odvolacieho konania (§ 396 ods. 1 a 3 CSP).

62. Senát odvolacieho súdu toto uznesenie prijal pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je podľa § 421 CSP prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu I. inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde I. inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prevej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).